

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3042/2018. (II. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.1.291/2016/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók (Roczkó Lászlóné, illetve dr. Roczkó Zita, jogi képviselőjük: dr. Baumgartner Péter, 1036 Budapest, Lajos utca 127., III/15.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján – az elsőfokú bíróság útján – alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz a Fővárosi Törvényszék 31.Bf.XV.12.920/2015/8. számú ítélete és a Kúria Bfv.III.1.291/2016/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az első fokon eljáró Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság az indítványozókat, mint a büntetőügy I. és II. rendű vádlottjait a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntetében bűnösnek találta, és próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és vagyonekobzásra ítélte.
- [4] Az indítványozók fellebbezésére másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 31.Bf.XV.12.920/2015/8. számú ítéletével az elsőfokú döntést megváltoztatta: a vádlottak cselekményét információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás [Btk. 375. § (1) és (2) bekezdés a) pontja] büntetnének minősítette, a szabadságvesztés büntetését mindkét terhelt esetében mérsékelte, valamint a vagyonekobzást mellőzte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [5] Az indítványozók a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjára hivatkozással. A Kúria részletesen vizsgálta a vádon túlterjeszkedésre, az ügyészség megkeresésének mellőzésére és a vád törvénytelenységére vonatkozó, valamint a felülvizsgálati kérelemben szereplő egyéb aggályokat, és megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróságok nem követték el a kérelemben megjelölt eljárási szabálysértéseket. A Kúria álláspontja szerint a másodfokú döntés ugyan tévesen minősítette a terheltek cselekményét információs rendszer felhasználásával elkövetett csalásnak, ugyanakkor – az azonos büntetési tételek okán – a büntetés kiszabását nem találta törvénytelennek. A fentiek szerint a Kúria Bfv.III.1.291/2016/10. számú végzése az ítéletet hatályában fenntartotta.
- [6] 2.2. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszukban és annak kiegészítésében ismertették – a felülvizsgálati eljárás során már előadott – álláspontjukat az általuk törvénytelennek vélt minősítéssel és feltételezett eljárási hibákkal kapcsolatban.
- [7] Az indítványozók szerint személyükhöz semmiféle tényállási magatartási cselekmény nem köthető. Álláspontjuk szerint az eljárás tisztességtelenségét érintő törvénytelennek minősül az, hogy a másodfokú bíróság a vádhatóság megkeresése nélkül a vádtól eltérően minősítette a történeti tényállást, illetve a Be. 267. § (1) bekezdés k) pontja szerint az eljárást nem szüntette meg. Az indítványozók előadták, hogy a bíróságok megsértették a vádhoz kötöttség elvét, ezért nem volt lehetőségük arra, hogy az ellenük felhozott vádat megismerjék és az ellen megfelelően védekezni tudjanak.
- [8] A panaszosok mindezek alapján az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét jelölték meg alapjogi sérelemként. Az indítvá-

nyozók szerint az ügy büntetőjogi elbírálásra teljes mértékben alkalmatlan és polgári peres útra kellett volna utasítani. Ennek megállapítását is kérték az indítványozók az Alkotmánybíróságtól.

- [9] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [10] 3.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenképp azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [11] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a határidőben előterjesztett alkotmányjogi panasz érintettől és a benyújtásra jogosulttól, azaz a panasz alapjául szolgáló büntetőeljárás terheltjeitől származik [Abtv. 51. § (1) bekezdés].
- [12] Az indítvány jelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §). Megjelöli a konkrét bírói döntéseket és kifejezett kérelmet fogalmaz meg azok megsemmisítésére, valamint felsorolja az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Az eljárás során az indítványozók jogorvoslati lehetőségüket kimerítették, a panaszindítvány a jogerős ítélet, valamint a felülvizsgálati eljárás során született végzés ellen irányul [Abtv. 27. § b) pont].
- [13] 3.2. Az Abtv. 27. § a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [14] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének sérelmére, azonban az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban arra mutat rá, hogy ezen – az Alaptörvény Alapvetés című részében található – rendelkezés nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak, így arra alapított alkotmányjogi panasz benyújtására az indítványozóknak nincs lehetősége {3203/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése a bírói hatalmi ág függetlenségét és annak garanciáit rögzíti, a 28. cikke pedig egy a bíróságoknak címzett jogértelmezési segéd szabálynak tekinthető. Olyan alapjogot vagy Alaptörvényben biztosított jogot tehát ezek a panaszban megjelölt rendelkezések nem deklarálnak, amelyeknek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3231/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [7]}.
- [16] A fentiekben kifejtettekkel tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény a 26. cikk (1) bekezdésével és a 28. cikkével, valamint R) cikk (2) bekezdésével összefüggésben nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért e rendelkezésekkel összefüggésben az Abtv. 27. § a) pontja alapján az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.
- [17] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének a sérelmére is, mely nem a bírósági eljárásokra, hanem a hatósági eljárásokra vonatkozik, így az indítványozó által hivatkozott alaptörvényi rendelkezés és a támadott bírói döntések között a jelen ügyben nincs összefüggés. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az említett összefüggés hiánya az indítvány befogadásának tartalmi akadályává {3130/2013. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [18] 3.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [19] Az Alkotmánybíróság ezért azt vizsgálta, hogy az Alaptörvény – ugyancsak megjelölt – XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének vonatkozásában az indítványban előadott érvek megalapozhatják-e az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát.
- [20] Az Alkotmánybíróság főtítkára felhívta az indítványozót panaszindítványa kiegészítésére, mivel az nem tartalmazott kellő alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntések az Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sértik. A tájékoztató levél külön kiemelte, hogy a hiánypótlás indokolásának célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére. A fenti előzmények után az indítványozó által benyújtott indítvány-kiegészítés azonban nem tartalmazott új, alkotmányjogilag értékelhető indokolást, tartalmilag a már előadott aggályokat ismételte meg. Az indítvány tehát nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában meghatározott feltételeknek.

- [21] Másfelől az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban támadott bírói döntésekkel szemben megfogalmazott indítványozói érvek a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének vonatkozásában a bíróságok jogértelmezésére és jogi következtetéseire irányulnak, azok megalapozottságát vitatják, vagyis arra irányulnak, hogy az Alkotmánybíróság törvényességi szempontból vizsgálja felül a bíróságok döntését.
- [22] A bírósági döntésekkel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d*) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [23] Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasa egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, a bíróságok jogértelmezését, jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott ítéletekben foglalt döntést magát (annak hátrányos voltát) tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [21]}. Mindezek alapján az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntések érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában meghatározott törvényi feltételek egyikének sem felel meg.
- [24] 4. Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjában, 27. § *a*) pontjában és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése, és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. február 6.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1073/2017.

